

ဓမ္မအသိဖြင့် အကျိုးရှိရှိနေမည်

အမှတ်စဉ်(၅၇)

အားပေးစကား

အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတ
အရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ (Ph.D)

မှတ်တမ်း

သာသနာတော်နှစ် ၂၅၅၂ -ခုနှစ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊
တပို့တွဲလပြည့် ကျော် ၈- ရက်နေ့၊ ရန်ကုန်တိုင်း တိုက်ကြီးမြို့နယ်၊ ဥက္ကံမြို့၊
ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်အတွင်း၌ ဆင်ယင်ကျင်းပပြုလုပ်အပ်သည့်
ရွှေကျင်နိကာယ ဝိနည်းစာတော်ပြန်ပွဲကြီး၏ ညဉ့်ဦးယာမ် ဓမ္မ သဘင်
အခမ်းအနား၌ ဟောကြားတော်မူသည်။

လူတွေဟာ တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်အားတွေ
တက်ကြွပြီးနေတဲ့အခါမျိုးရှိတယ်။ သို့သော် တစ်ခါ တစ်ရံ အခက်အခဲတွေနဲ့
ကြုံတွေ့နေရတဲ့အချိန်မှာ စိတ်ဓာတ်တွေ ဆုတ်နစ်သွားတတ်ကြတယ်။
ဒီလိုစိတ်ဓာတ်တွေ ကျနေတဲ့အခါမှာ ပိုင်းဝန်းပြီးတော့
အားပေးစကားပြောကြရတယ်။

* * *

စိတ်ဓာတ်အကျဆုံးအချိန်

လူတွေ စိတ်ဓာတ်အကျဆုံးအချိန်ဟာ ဘယ်အချိန်လဲလို့ တရားချစ်ခင် သူတော်စင် ပရိ သတ်တို့ သိဖို့လိုတယ်နော်၊ လူတိုင်းလူတိုင်း နောက်ဆုံးကြုံတွေ့ရမယ့် “တစ်နေ့သောအချိန်” ဆိုတာ ဘယ်ချိန်လဲ?၊ သေခါနီး အချိန်ပေါ့။ လူတိုင်းလူတိုင်း မရှောင်လွှဲနိုင်ဘူး၊ တစ်နေ့ကျတော့ ကြုံတွေ့ရမယ်ဆိုတဲ့ နောက်ဆုံးအချိန်မှာ စိတ်အားအငယ်ဆုံး၊ စိတ်ဓာတ်အကျဆုံး အချိန်လို့ ဆိုလိုတယ်။

* * *

ပညာနဲ့ဆင်ခြင်ပြီးမှ လုပ်သင့်ပုံ

အဲဒီ အချိန်မှာ ကျန်တဲ့သူတွေက ဘာလုပ်သင့်သလဲ၊

လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တယ်ဆိုတာ ဘာတွေလဲ၊ ခုခေတ်မှာ ဘာတွေလုပ်နေကြလဲ၊ ဒါကို
လေ့လာသုံးသပ်ပြီး ကြည့်ဖို့လိုတယ်၊ ကိုယ်လုပ်တဲ့ အလုပ်တွေဟာ
မှန်ကန်မှုရှိရဲ့လား၊ ခုခေတ်လူတွေ လုပ်နေကြတာ မှန်ကန်မှုရှိရဲ့ လား၊ တကယ်
“အားပေးစကား” ပြောတာ ဟုတ်ရဲ့လား၊ အားပေးစကားပြောတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ
ချောက်တွန်းတာမျိုး ဖြစ်နေသလားလို့ စဉ်းစားဆင်ခြင်သင့်တယ်။
မစဉ်းစားဘဲလုပ်တဲ့ လုပ်ရပ် မှန်သမျှဟာ ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို မပေးနိုင်ဘူး၊
အရာရာဟာ ပညာနဲ့ဆင်ခြင်ပြီးတော့မှ လုပ်သင့်တယ်။

* * *

စဉ်းစားဖွယ်

မဟာနာမဆိုတဲ့ သာကီဝင်မင်းဟာ မြတ်စွာဘုရားနဲ့
ညီအစ်ကိုတစ်ဝမ်းကွဲ တော်တယ်၊ ရှင်အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်မြတ်နဲ့
ညီအစ်ကိုအရင်းတော်တယ်။ အဲဒီ မဟာနာမသာကီဝင်မင်းကြီးဟာ
သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးတို့ ဘဒ္ဒိယမင်းတို့ မရှိတဲ့နောက်မှာ ကလိလဝတ်ကို အုပ်ချုပ်တဲ့
နောက်ဆုံး မင်းလို့ ပြောရမှာပေါ့။ အဲဒီ မဟာနာမ မင်းဟာ
သာသနာတော်အဆင့်အတန်းနဲ့ ပြောရမယ်ဆိုရင် သကဒါဂါမ်အဆင့်ဖြစ်တယ်။
သကဒါဂါမ်အဆင့်နဲ့ ကံကုန်သွားတယ်။ ဘဝတစ်သက်တာမှာ သက
ဒါဂါမ်အဆင့်အနေနဲ့ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်တယ်။

နောက်ဆုံး ဝိဋ္ဌဇူပ ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ပြီး သာကီဝင်မင်းတွေ
အပြတ်ချေမှုန်းရေးစစ်ပွဲမှာ မဟာနာမမင်းကြီး အဖမ်းခံရတယ်၊
အဖမ်းခံရတယ်ဆိုသော်လည်း ဝိဋ္ဌဇူပက သူ့ရဲ့မြေးတော်နေ သည့်အတွက်ကြောင့်
ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ထားတယ်၊ သို့သော်လည်း စာပေထဲမှာ သာဝတ္ထိ
အပြန်လမ်းခရီးမှာ ဆံထုံးကို ခြေမကြားမှာညှပ်ပြီး ရေအိုင်ထဲမှာ
ငုပ်လျှိုးသွားတယ်လို့ ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ စဉ်းစားစရာကောင်းတာက သူက သကဒါဂါမ်လို့လည်း
ဆိုသေးတယ်၊ ရေထဲမှာ နစ်မြုပ်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို သေကြောင်းကြံတယ် Suicide
လုပ်တယ်၊ ဒါမျိုး မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ထင်တယ်၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တောင်
ကိုယ့်ကိုယ်ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်တာမျိုး မလုပ်တော့ဘူး၊ ဒီတော့
မဟာနာမမင်းကြီးဟာ သူ့ကိုယ်သူ သေကြောင်းကြံသွားတယ်ဆိုတာ ဟုတ်ချင်မှ

ဟုတ် မယ်ပေါ့။

ရေကန်ထဲ ရေဆင်းချိုးရင်း သူ့ရဲ့ သီလအစွမ်းတန်ခိုးတွေကြောင့် သူ့ကိုကြည်ညိုတဲ့ လူသားမဟုတ်တဲ့ ရေကန်စောင့်နတ်တွေ နဂါးတွေက (စာထဲမှာပါတာ နဂါးတွေက နဂါးပြည်ကို) ခေါ်သွားပြီးတော့ နဂါးပြည်မှာ ၁၂-နှစ်ကြာ နေထိုင်တယ်လို့ ပြောတယ်။ အဲဒီ လို ခေါ်သွားတာ ဖြစ်လောက်တယ်။ ရေကန်ထဲမှာ ဆင်းပြီးတော့ ရေချိုးရင်းကနေပြီး ပျောက်ဆုံးသွားတယ်ပေါ့။ အဲဒီ မဟာနာမမင်းကြီးနဲ့ပတ်သက်တဲ့ သုတ္တန်တွေဟာ စာပေကျမ်းဂန်မှာ တော်တော်များများရှိတယ်။

*